

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
mucaadebirliigi4
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLAÇAK

12 HAZİRAN 2024 S.11

Gelecek Bizim

2

Bakmayın cümlesinin afra tafrasına. Her biri astığım astık, kestiğim kestik havasında caka satıp duruyor. Her biri kibir abidesi!

Çeyrek asırdır her yerde kiralık cazgırlar aracılığıyla bağırıp duruyorlar: Güçlüyüz, gücümüz her şeye kadir!..

Diledikleri yeri bombardımanla yerle bir ediyorlar. Hayal sınırlarını zorlayacak katliamlarla diz çöktürmeye çalışıyorlar. Sonuç?

Dünyanın en büyük güçleri, en acımasız katil sürüsünün ardına hizalandı. Bu siyonist cinayet şebekesi eliyle, en "tarafsız" insanı isyan ettirecek saldırılarla soykırım yaptılar. Başaramadılar! Kendi evlerinde, kendi kalerinde isyan etti emekçi halklar. Yüzbinler, milyonlar halinde sokakları doldurdular. Katil sürüsünün yüzüne yüzüne haykırdılar "Nehirden Denize Özgür Olacak Filistin" diye!

(...) Kendi evlerinde kendi halklarından yükselen tepki, ayakları altındaki toprakları sarsıyor. "Demokrasi oyunu" niyetine koydukları sandıklara gömülüyorlar art arda.

Tel tel dökülüyorlar.
Gelecek bizim!

2 Kürdistan Faşizme Karşı

4 İlk Adım

8 "Sendikalar İşçi Sınıfının Okullarıdır"

10 Donbass İzlenimleri -4

12 Hem Tel Aviv'le Hem Gazze ile "Kardeş" Olunmaz!

Gelecek Bizim

Manşet

Bakmayın cümlesinin afra tafrasına. Her biri astığım astık, kestiğim kestik havasında caka satıp duruyor. Her biri kibir abidesi!

Çeyrek asırdır her yerde kiralık cazgırlar aracılığıyla bağırıp duruyorlar: Güçlüyüz, gücümüz her şeye kadir!..

Diledikleri yeri bombardımanla yerle bir ediyorlar. Hayal sınırlarını zorlayacak katliamlarla diz çöktürmeye çalışıyorlar. Sonuç?

Dünyanın en büyük güçleri, en acımasız katil sürüsünün ardına hizalandı. Bu siyonist cinayet şebekesi eliyle, en "tarafsız" insanı isyan ettirecek saldırılarla soykırım yaptılar. Başaramadılar! Kendi evlerinde, kendi kalelerinde isyan etti emekçi halklar. Yüzbinler, milyonlar halinde sokakları doldurdular. Katil sürüsünün yüzüne yüzüne haykırdılar "Nehirden Denize Özgür Olacak Filistin" diye!

Öğrenciler ayağa kalktı. Ne polis baskınları, ne okuldan atmalar, ne burs kesintileri... Üniversiteler işgal edildi Filistin halkına destek için.

İşte Yemen! "Yenilmez armada"larıyla ablukaya aldılar. Uçak gemisi filolarıyla akınlar düzenlediler. Sonuç?

"Terlikli savaşılar" karşısında tam bir bozguna uğradılar. Milyar dolarlık son teknoloji gemileri füzelerle darbelenince, "menzil dışına" kaçıma başladılar. Pupa yelken Süveyş kanalına gidiyorlar şimdi. İşte size dünyanın en büyük gücü!

Şimdi araya koydukları işbilir işbirlikçiler üzerinden "barış" kotarmaya çalışıyorlar.

Yetmedi. Siyonist İsrail, onca vahşete rağmen kazanamamanın kudurganlığı ile sağa sola saldırdı. Ama şimdi kuzeydeki askeri üsleri yerle bir ediliyor. "Demir kubbe" radar ve bataryaları bir bir avlanıyor. Anlı şanlı bakanları istifa edip Netanyahu'ya istifa ve seçim çağrıları yapıyor. Siyonist çete çatırıyor. Çöküş kaçınılmaz!..

İşte Ukrayna... Bütün emperyalistler, ABD-NATO'nun orkestrasyonu ile azgınca saldırdı. Tüm dünyayı nükleer felaketin eşiğine getirecek saldırganlıklar sergilediler. Irkçılığın, iki yüzlülüğün, sahtekarlığın bini bir para... Cüruf ve cerahat aktı medya kanallarından. Tüm dünyayı artlarından sürükleyeceklerini sandılar. Sonuç?

"Son Ukraynalıya kadar savaş", emperyalist kamp için tam bir bozguna dönüşüyor. Afrika'dan art arda kovuluyorlar. Latin Amerika'daki hezimet hız kazanıyor. Tüm dünya antiemperyalist eylem dalgalarıyla sarsılıyor. Emperyalist egemenlik her yerde aşılıyor.

Kendi evlerinde kendi halklarından yükselen tepki, ayakları altındaki toprakları sarsıyor. "Demokrasi oyunu" niyetine koydukları sandıklara gömülüyorlar art arda.

Tel tel dökülüyorlar.

Gelecek bizim!

Kürdistan Faşizme Karşı

Editör

Dinci faşist iktidarın ve elbette faşist devletin "normalleşiyor-yumuşuyoruz" demagojisi eşliğinde ilk adımını attıkları, arkasını da getireceklerini açıkça ilan ettikleri "kayyum politikası" yeni süreçlere gebe.

Önce şunun altını çizelim; çok kısa ömürlü de olsa, dinci faşist iktidarın "normalleşme-yumuşama" üzerine yaptığı demagoji, "barış ve toplumsal uzlaşma, diyalog, Kürdistan sorununda siyasi çözüm" umuduyla yatıp kalkanları bir hayli umutlandırmıştı.

Dinci faşist yönetim ve faşist devlet cephesinde kazın ayağının öyle olmadığını anlamaları için çok beklemeleri gerekmedi. Şunun şurasında yerel seçimlerin üzerinden üç ay gibi bir süre dahi geçmeden, "yumuşama-normalleşme" demagojisinin Kürt-Türk halklarının, iki ülke işçi sınıfının mücadele birliğini bozmaya, ortadan kaldırmaya yönelik bir politika olduğu anlaşıldı. CHP'ye, diğer burjuva muhalefet partilerine; hatta Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine havuç uzatılırken, Kürdistan işçi sınıfına, ezilen Kürt halkına ise sopa politikasının hazırlıkları yapılıyordu.

Elbette, dinci faşist yönetimin, faşist devletin planları tutmadı. Öncelikle özgürlük hakkı için savaşan Kürt halkının mücadelesi, faşizme baş eğmeyen mücadelesi bu planları bozdu. Dinci faşist iktidar, Kürdistan halklarından, Kürt halkından böyle bir hareket beklediği için, Colemêrg (Hakkari) belediyesine kayyum atamadan önce hazırlıklara başlamıştı. Atamayla birlikte büyük eylemler beklediği dokuz Kürdistan ilinde ve bazı Türkiye illerinde "eylem yasağı" ilan etti.

İlan edilen "eylem yasağı", faşizmin ayağına sıkığı kurşun oldu. Çünkü, iki ülkenin emekçi halkları, devrimci demokratik güçleri eylem yasağını çiğneyerek sokaklara aktılar. Dinci faşist iktidarın verili koşullarda yapabileceği şeyler sınırlıydı. Eylem yasağının ilan edildiği bütün illerde sokaklara inildi ve faşizmin tehdit ve yasaklarının halkları durduramadığı bir kez daha ortaya çıktı.

Bu, dinci iktidara, faşist devlete; haliyle burjuva sınıf egemenliğine karşı bir meydan okumaydı. Bu meydan okuma bir günde ortaya çıkmadı. İki ülkenin işçi sınıfı, emekçi halkları, devrimci-demokrat güçleri elli yılı aşan bir zamandır faşizme, faşist devlete, burjuva sınıf egemenliğine karşı bir meydan okuma halinde.

Emperyalistlerin de desteği ile, faşist devlet ve gelmiş geçmiş tüm yönetimler, bu meydan okumayı, bu hareketi bastırmak için ellerinden geleni yaptılar. Şiddetli iç savaş biçiminde geçen bütün bir 90'lı yılları; ondan önceki askeri faşist diktatörlük dönemini, boydan boya faşist baskı ve terörle geçen 2000'li yılları biliyoruz. Bütün bu kısa, hızlı akan tarih boyunca iki ülkenin emekçi halkları, işçi sınıfları faşizme ve burjuva iktidarlara karşı savaşımı bir gün bile elden bırakmadılar.

Bu, Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin gücüdür. Bu devrimin derinlere kök saldığının, sağlam, sarsılmaz köklere sahip olduğunun kanıtıdır. İki ülkenin birleşik devrimi her fırsatta, faşist yönetimlerin her saldırısında dev gövdesini ortaya çıkararak "ben buradayım" diyor. Colemêrg belediyesine kayyum atanması da aynı rolü oynadı. Dinci faşist iktidar, bu atamayla Kürt halkı üzerinde baskı oluşturmayı amaçlarken tersi bir sonuçla karşılaştı. Kürt halkı, Türkiye emekçi sınıflarıyla, devrimci-demokrat güçleriyle birlikte, yasaklara rağmen ve yasakları çiğneyerek sokaklara aktı.

Bir serhıldana evrilip evrilmeyeceği henüz belli olmayan, bununla birlikte böyle bir dönüşüm için gerekli enerji ve bilincin tüm potansiyelini taşıyan hareketi, salt RTE ve şürekasına, dinci faşist yönetime karşı bir hareketten ibaret görmek son derece yanlıcıdır. Mevcut hareket,

Şunun şurasında yerel seçimlerin üzerinden üç ay gibi bir süre dahi geçmeden, "yumuşama-normalleşme" demagojisinin Kürt-Türk halklarının, iki ülke işçi sınıfının mücadele birliğini bozmaya, ortadan kaldırmaya yönelik bir politika olduğu anlaşıldı. CHP'ye, diğer burjuva muhalefet partilerine; hatta Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine havuç uzatılırken, Kürdistan işçi sınıfına, ezilen Kürt halkına ise sopa politikasının hazırlıkları yapılıyordu.

elbette güncel olarak dinci faşist iktidara karşı bir mücadele olarak ortaya çıkmıştır. Ama, hareketin gerçek kökenlerine, sonal nedenlerine kadar gittiğimizde, bunun RTE ve yönetimine karşıtlıkla sınırlı bir hareket olmadığını görürüz. Bugün için Colemêrg kayyumu somutunda ifadesini bulan hareket, gelecekte başka bir olayın somutunda karşımıza çıkacak.

Sürekliliği ve bunun gerçek, sonal nedenlerini görmek; buna uygun hareket etmek önemli. Dün başlayan değil, öncesi bir yana, elli yıldır süren, büyük bir cesaret, kahramanlık örnekleri, kan ve can bedeli ödenerek süren bir harekettir söz konusu olan. Böyle bir süreklilik, ancak ezilen, kölelik altında tutulan bir halkın kesin ve tam kurtuluş kararlılığıyla; özgür ve eşit olma özlemi ve isteği ile, kısacası bir devrim tutkusuyula açıklanabilir.

Kürdistan işçi ve emekçilerinin, yoksul köylülerinin disiplinli bir ordu gibi, kendilerine yönelik her saldırıya sokaklara akarak yanıt vermesini sadece AKP-MHP yönetimi karşıtlığıyla açıklamak, bilinçli yapılmıyorsa bile, tam bir dar görüşlülük sonucu olabilir ancak. Kürt halkı, sokağa çıkarken,

faşizme karşı mücadele ettiğinin bilinciyle hareket ediyor. Bunun güncelde AKP-MHP yönetimine karşı bir görünüm kazanmış olmasının önemi yok. Bugün için sermaye sınıfının bu yönetimi, gelecekte başka bir yönetimi olsun, Kürt halkı tam hak eşitliğini, özgürlük hakkını elde edene kadar mücadele etmeye devam edecektir. On yıllarca süren mücadeleden çıkarılması gereken en önemli sonuç budur.

Tam da bu nedenle, Kürt halk hareketinin, onunla birlikte Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, yoksul halklarının hareketinin politik hedefi dinci faşist iktidarın "kayyum politikası"na karşı olmakla sınırlandırılmaz. Böyle bir hareketin politik hedefi, faşist devleti, onunla birlikte sermayenin sınıf egemenliğini yıkmaktır. Dinci faşist iktidarın, ne anlama geldiği belirsiz "geriletilmesi" değil, ama yıkılması için verilecek mücadele, işaret ettiğimiz büyük politik hedefin ancak bir giriş adımı olabilir.

Kürt halkı ve onunla birlikte Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, yoksul kitleleri faşizme ve onun maddi temeline karşı savaşıyor.

İlk Adım

Taylan Işık

Hemen tüm yazılarımızda dinci faşist iktidarın, faşist devletin temel politikalarına aykırı bir çizgi izleyecek ya da izleme potansiyeli gördüğü yerel yöneticilerin yerine kayyum atamaya devam edeceğini, yerel seçimlerden çok önce ortaya koymuştuk.

Bu iddiamızı ortaya koyarken şu basit, ama bir o kadar da bilimsel gerçeğe dayanıyorduk, "Yerel yönetimler, belediyeler bir hiçtir; merkezi iktidar her şeydir". Hakkari Belediye Başkanı Sıddık Akış'ın tutuklanarak yerine aynı ilin devlet temsilcisi Valinin atanması, bu konudaki öngörü ve iddiamızı kanıtlayan ilk adım oldu.

İlk denemeyi yerel seçimlerin hemen ertesi günü Van'da yapmışlardı. Ancak oy pusulaları üzerindeki mürekkep kurumadan, sıcağı sıcağına yapılan bu deneme, Kürt halkında bir serhıldana evrilme belirtileri gösterince geri adım attılar. Pek aceleci davrandıklarını anlayıp uygun iklimi beklemeye başladılar. Ellerin altında kullanacakları bahane çoktu, haliyle aceleci davranmanın anlamı yoktu. Acele davranmanın anlamı yoktu ama faşist devlet temel politikasından ne vazgeçmişti ne de vazgeçecekti.

Faşist devlet adına konuştuğunu iddia edebileceğimiz faşist Bahçeli, bunun işaretini seçimlerden hemen sonra, 9 Nisan'da şu sözlerle vermişti:

"Türkiye Cumhuriyeti sandıkta kurulmamıştır. Herkes aklını başına almalı, rüzgar ettiği müddetçe fırtına biçeceğini unutmamalıdır."

Bu sözler, seçim yoluyla, sandık yoluyla faşizmi yıkabileceklerini ya da en azından geriletebileceklerini iddia ederek Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıflarını yanıltan, onlarda devlete dair yanılsamalar yaratan uzlaşmacı, sosyal reformistlere gönderilmiş bir ihtarnamedir adeta. Ancak, her şey zamanında yapılmalıydı; faşist Bahçeli'nin sözlerinde saklı kalan anlam buydu.

Nihayet, "Şimdi zamanı" dedikleri bir anda, Hakkari Belediye Başkanı Sıddık Akış'ın on yıl önce başlatılmış soruşturma dosyasını tozlu raflardan indirip "incelemeye" aldılar. Yani işe Hakkari'den başlamaya karar vermişlerdi anlaşılır.

"İlk adım" yani arkası gelecek... Bu ifade, bize değil, dinci faşist iktidarın başına ait. Bir törende konuşan RTE, kelimesi kelimesine şunları söylemiş:

"Eğer adaylarınız gayri yasal işler yapmışsa bizler de yasaları işletiriz. Hakkari bunun ilk adımı olmuştur. Hukuk da görevini yapmıştır, bundan sonra da yapmaya devam edecektir."

Bu açıklamanın ilk koşullu cümlesini göz ardı edebiliriz. Zira, günümüzde işlerin olduğu noktada, savcı ve hakimlerin "gayri yasal işler" yapmış kategorisine sokup hakkında işlem yapamayacakları kimse yoktur. Her şey, dinci faşist iktidarın, polis ya da askerin bir işaretine bakar. Bu gerçeği bilenlerin başında gelen biri olarak RTE, bunun arkasının geleceğini büyük bir pervasızlıkla açıklamış.

Aslında son kayyum vakasından haftalar önce, Bahçeli denen faşist, RTE'nin "yumuşama" aldatmacasıyla iyice gevşeyenleri uyarmak istercesine faşist devletin "kayyum" politikasının ayak seslerini duyurmuş kabul edilmeli. Faşizmin insan kılığında vücut bulmuş hali olan bu kişi, yaklaşık üç hafta önce harekete geçeceklerini şu sözlerle haber vermişti:

"Belediye kaynaklarını terör örgütüne peşkeş çekenlerin yakasından mı tutacağız, demokrasi ve özgürlük için tamam mı diyeceğiz? Biz ne diyorsak onu yaparız."

Eğriye eğri, doğruya doğru! Ne diyorlarsa, er ya da geç onu yapıyorlar. Sınıf savaşının, emekle sermaye arasındaki savaşın, ezilen halklarla ezen ulus burjuvazisi arasındaki savaşın katı kurallarına sıkı sıkıya sarılıyor-

lar. Onlar yani faşizm ve dinci gerici cepheleri yani burjuva sınıfın en sıkı politik temsilcileri, kendi çıkarları açısından bir "tutarlılık" içindeler.

Tutarsızlık, emekçi sınıflar adına, ezilen halklar adına hareket edip de, Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfına, emekçilerine, ezilen halklarına bu kölelik koşullarından, bu zulüm ve sömürüden, bu sefaletten burjuvaziyle uzlaşarak, barışarak, parlamenter yolla, sandık-seçim yoluyla kurtulmanın mümkün olduğunu söyleyenlerdedir.

Tutarsızlık, iki ülkenin işçi sınıflarının, ezilen, sömürülen kitlelerin enerjilerini seçim-sandık peşinde boşa harcamalarına neden oldukları bunca seçim deneyiminden hiçbir ders çıkarmadan bir kez daha kurtuluşun yolunu seçimlerde gören ve gösterenlerdedir.

Ne geçmiş genel ve yerel seçimlerden, vekillerin zindanlara atılmasından, onlarca belediye başkanlığının gaspedilmesinden, ne de bugün "ilk adım"ı atılan yeni kayyum atama sürecinden yani belediye başkanlıklarını gasp etme sürecinden bir ders çıkarıyorlar. Bütün bunlar olmamış gibi, yeni baskı ve terör dalgasına karşı, kurtuluş yolu olarak "erken seçim" çağrısı yapıyorlar.

Tek yol birleşik devrimdir. Kurtuluşun tek yolu sonal amaç olarak burjuva egemenliği ve ücret sistemini yıkacak, politik iktidarı halkların eline verecek bir halk devrimidir. Leninistler, iki ülkenin emekçi sınıflarına, ezilen halklarına kurtuluşun bu tek gerçek yolunu gösteriyor. Bize devrim gerek; yarın-öbür gün elimizden alınacak daha fazla belediye başkanlığı; istedikleri zaman zindana atacakları fazla sayıda vekil değil.

Onlar kayyum atamada ilk adımlarını attıklarını böbürlenerek söylüyorlar; biz yani iki ülkenin toplumsal devrim güçleri, devrim ve iktidara giden yeni serhıldan ve ayaklanmalarla kendi ilk adımımızı atacağız.

Bijî Berxwedana Colemêrg

6 Haziran

Hakkari'de Kürt halkının iradesinin gasp edilerek Belediye Başkanı seçilen Mehmet Sıddık Akış'ın yerine kayyum atanmasına karşı eylemler, Hakkari başta olmak üzere birçok kentte devam etti. Kayyum atanmasına karşı bir çok kentte belediye önünde nöbet eylemleri yapılmaya başlandı.

6 Haziran günü Hakkâri'de bulunan DEM Parti Eş Genel Başkanları Tülay Hatimoğulları ile Tuncer Bakırhan, DBP Eş Genel Başkanları Keskin Bayındır ve Çiğdem Kılıçgün Uçar, kentteki sivil toplum örgütleriyle buluşmalarının ardından sokaklara çıkarak, dört koldan halkla bir araya geldi. Kentin tüm cadde ve sokaklarını baştan başa yürüyen eşbaşkanlar ve yüzlerce kişi, sık sık "Bijî Berwedana Colemêrg", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atarak yürüyüş yaptı.

Urfa

TMMOB da Hakkari Belediyesi'ne kayyum atanmasını Adana, Mardin, Batman, Diyarbakır, İstanbul, İzmir ve Mersin'de protesto ederek, "Halk iradesinin ortadan kaldırılması idari bir darbedir" dedi.

KESK Eş Genel Başkanı Ahmet Karagöz ve MYK üyeleri, dayanışma için Hakkari'ye gitti. Halkın iradesine saygı duyulmasını isteyen KESK yönetimi halkla birlikte sloganlarla valilik önüne yürüyüş ve basın açıklamasıyla kayyum atamasını protesto etti.

Urfa'da, baro önünde basın açıklaması yapılarak kayyum ataması protesto edildi. Ankara'da ve Van'da Emek Barış Ve Demokrasi Güçleri tarafından açıklama yapıldı.

DEM Parti Adana İl Örgütü öncülüğünde Adana'daki siyasi parti ve kitle örgütleri İnönü Parkı'nda nöbet eylemi başlattı. Nöbet öncesi polis, İnönü Parkı'nı bariyerlerle kapatırken, DEM Parti Adana İl Örgütü binasını ise ablukaya aldı. Polis DEM Partililerin kentte eylem ve etkinlik yapmasını "keyfi" olarak engellemeye çalıştı. Polisin tüm engellemelerine rağmen kitle İnönü Parkı'nda bir araya gelerek, nöbet eylemini gerçekleştirdi. Adana'da DEM Partililer, her gün saat 17.30'da İnönü Parkı'nda nöbetteler.

İzmir'de ise DEM Parti, KJA ve siyasi partiler akşam saatlerinde Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde oturma eylemi yaptı.

Adana

İstanbul

HDK Eşsözcüsü Cengiz Çiçek ile DEM Parti İstanbul milletvekilleri Kezban Konukçu ve Celal Fırat, Colemêrg Belediyesi'ne kayyum atanmasını protesto etmek amacıyla İstanbul'da Boğaziçi Köprüsü'ne "Kayyum Defol" yazılı dev pankartı astı.

Akşam Saatlerinde Kadıköy İskele Meydanı'nda ve Gaziosmanpaşa Karayolları Mahallesi'nde DEM Parti'nin çağrısı üzerine toplanılarak "Mehmet Sıddık Akış şahsında ve Hakkâri belediyesi özelinde gasp edilen milyonlarca Kürdün iradesidir. Gasp edilen Kürtlerin iradesidir. Kadın düşmanı, demokrasi düşmanı ve halk düşmanlarını belediye yönetimlerine yerleşmelerine asla izin vermeyeceğiz" denildi.

8 Haziran

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, Hakkari Belediyesi'ne kayyum atanmasına ilişkin "Hakkari için İstanbul ayakta" şiarıyla Beyoğlu Şişhane Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu birçok farklı siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin de yer aldığı açıklamada "Kayyım Defol" tişörtleri giyildi. "Hakkari için İstanbul Ayakta" pankartının taşındığı açıklamada "İrade halkındır gasp edilemez", "Kayyumlar gidecek halkın iradesi kazanacak", "Kayyum rejimine son", "Kayyuma geçit yok" dövizleri taşınarak, "Bijî berxwedana Colemêrg", "Kayyumlar gidecek biz kalacağız", "Bijî Colemêrg", "Kayyumlar bizi yıldırılmaz", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları atıldı.

"Halkların seçilmişlerini tanımayanları biz de tanımıyoruz" denilerek iktidarın Hakkârî'de atadığı kayyumun halklar nezdinde hükümsüz olduğu vurgulanarak "Her fırsatta hukuku katleden ve halk iradesini gasp eden tek adam iktidarına karşı mücadeleyi yükselteceğiz" denildi. Ve Şişhane Meydanı'nda da 18.00-22.00 saatleri arasında her gün nöbet eylemi yapılacağı duyuruldu.

Açıklamanın ardından kitle yürüyüşe geçti. Polisin engelleme çabasına rağmen Şişhane sokaklarında yürüyüş yapıldı. Yürüyüş yapanlara saldıran polis, birkaç kişiyi gözaltına aldı.

9 Haziran

Amed'de DEM Partili 14 belediyede her gün halkla birlikte bekleyişi sürdürüyor. Belediye önlerinde nöbet tutanlar, kayyum ataması kararından vazgeçilene kadar eylemlerini sürdüreceklerini söylüyor.

DEM Parti ve DBP öncülüğünde kayyum atamasına karşı akşam saatlerinde binlerce kişi sokaklara çıktı.

Yoğun polis ablukasına ve tehditlere rağmen binlerce kişi barikatları aşarak, belediye önüne yürüdü. DBP Eş Genel Başkanı Keskin Bayındır, "Erdoğan-Bahçeli kayyumlarına geçit vermeyeceğiz" derken, DBP Eş Genel Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar da "Haksızlığa asla boyun eğmeyen bir halkımız var. Buradayız bütün belediyelerimizin önünde bize ait olanı korumaya devam edeceğiz" dedi.

13 Haziran'da kayyuma karşı Hakkari'de geniş kapsamlı bir miting planlandı.

Esenyurt

DEM Parti, Hakkari Belediyesi'ne kayyum atamasını İstanbul Esenyurt Meydanı'nda "Kayyım Darbesine Geçit Yok" şiarıyla protesto etti. Yüzlerce kişinin katıldığı mitingde, "Kayyım Defol" tişörtleri giyildi, "Tecridi Kırma İçin Özgürlüğe Ses Ver", "Belediyeler Bizimdir, Gasp İzin Vermeyeceğiz" pankartları açıldı. İslık, alkış ve zılgıtların hiç dinmediği kitlesel açıklamada sık sık, "Bijî Berxwedana Colemêrgê", "Kayyım Defol", "Direne Direne Kazanacağız", "Jin Jîyan Azadî" sloganları atıldı.

DEM Parti İstanbul İl Eşbaşkanı Murat Kalmaz, kayyım zihniyetini kabul etmediklerini söyleyerek "Sizin hiçbir belediyeyi yönetmeye hakkınız yok. Bu zihniyet, Kürtlere dönük faşist bir zihniyettir. Herkese çağımızdır, gelip belediyeye sahip çıksınlar. Bugün

buna karşı çıkmazsanız İstanbul'a da sahip çıkmazsın. Bu var olan zihniyeti kınıyoruz" dedi.

Cengiz Çiçek de konuşmasında "DEM Parti olarak diyoruz ki; AKP-MHP iktidarı yıllardır tek adam rejimini inşa etmeye çalışıyor. Buradaki ablukayı dağıtmanın tek yolu var. Faşizm, Kobanê ve Gezi'de olduğu gibi örgütlü kesimden korkar. Birbirimize söz vermeliyiz ve örgütlenmeliyiz. Burada şu sözü veriyoruz: Mesele sadece kayyım değil, elbette ki seçme ve seçilme hakkı önemli. Ama arkasında yüzyıllık bir Kürt halkına dayatılan savaş politikası var. İşte bu yüzden mücadele sözü veriyoruz.

Kürt halkı her türlü bedeli ödedi ama bu yoldan vazgeçemedik. Tarih şahidimiz olsun. And olsun ki AKP-MHP faşizmi yok olana kadar halkla-

rın ortak mücadelesini vereceğiz. Biji berxwedana gelê Kürt. Faşizmin en büyük korkusu farklı örgütlülüklerin bir araya gelmesidir. Esasında iktidar Kürt halkını zayıflatarak, Türkiye'deki solcuları da zayıflatmak istiyor. O yüzden onları da selamlıyoruz. Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesi." dedi.

Öte yandan açıklamanın kitlesel geçmesini engellemek isteyen polis, gruplar halinde açıklamaya katılmak isteyenlere saldırarak gözaltına aldı. Gözaltına alınanların nereye götürüldüğü öğrenilemedi.

Eylem, gençler tarafından kimi ara sokaklarda sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından son buldu.

Gelecek Bizim!

Yıllardır işçiler arasında örgütlenme yapan ve çok sayıda eyleme imza atan **Emeğin Gücü Derneği**, son yıllarda sayıları katlanarak artan genç ve çocuk işçilerin haklarını aramak, mücadelelerini örgütlemek için, "**Emeğin Gücü Genç İşçi ve Çırac Komitesi**"ni kurulduğunu duyurdu.

"Bizler genç emekçileriz. **B**Kimimiz eğitim adı altında staj, çıraklık benzeri farklı uygulamalar ile çalıştırılan, kimimiz ise henüz çok küçük yaşlarda geçimini sürdürebilmek için yarı veya tam zamanlı işlerde çalışmaya başlayanlarız.

Toplumun asgari ücret ve asgariye yakın ücretlerle geçinen büyük çoğunluğunun çocuklarıyız. Adına yoksulluk veya açlık sınırı dedikleri sınırın altında kalan ücretlerle, bir sonraki ayı getirmeye çalışan ailelerimizden başlıyor elbette sorunlarımız." diyerek kendilerini tanımlayan Genç İşçi ve Çıracılar, MESEM gibi uygulamalarla emeklerinin karşılığı olmadan sömürüldüklerini söylüyor.

4+4+4 eğitim sistemi ile yoksul ailelerin çocuklarının eğitim sisteminden uzaklaştırıldığını hatırlatarak, şimdi de "MESEM" adı ile bilinen çıraklık uygulaması olmak üzere, teknik liselerde veya başkaca eğitim alanlarında ise staj uygulamaları ile emeklerine el konulduğunu; 4 gün çalıştırılırken yalnızca 1 gün okula gidebildiklerini söylüyorlar.

Bunların sonucu olarak iş kazalarında ya da iş cinayetlerinde de genç işçilerin adlarının sıkça geçmeye başladığını söyleyerek, "Ekonomik kaygılar sebebiyle veya çıraklık uygulamaları ile çalıştırılmamız sonucunda, uzmanların raporlarına

göre son 11 yılda tam 2500 genç işçi arkadaşımız iş cinayetlerinde hayatını kaybetti, öldürüldü. Her yıl 60-70 genç arkadaşımız iş cinayetlerinde katlediliyor." dediler.

Genç İşçi ve Çırac Komitesi'nin çağrısı ise şöyle:

"Bizleri genç yaşta çalışmaya mecbur eden sebepler ve çıraklık uygulamaları yoluyla piyasaya düşük emek gücü olarak sürmenin yollarının aranması; aynı ekonomik politikalar ve amaçların sonucudur. Geleceksizlikle karşı karşıya olmamız da. Kardeşler, Artık Yeter!

Bize dayatılan yoksulluk, geleceksizlik ve emek sömürüsüne karşı; genç yaşta iş yerlerinde katledilmemize, insanlık dışı koşullarda yaşamaya, kendimizi ve yeteneklerimizi tanıma fırsatına sahip olmadığımız tüm bu koşullara karşı mücadele edelim!

Okullarda, fabrikalarda ve atölyelerde, bürolarda, kurye işlerinde ve çalıştığımız iş yerlerinde komiteler kuralım, bir araya gelelim. Genç işçiler ve çıracılar olarak her yerde birbirimizin sorunlarından haberdar olalım, sorunlarımıza beraber çözüm arayalım!

Gelecek bizim!

Geleceğimizi bugünden kurmak, sorunlarımıza karşı mücadele etmek için harekete geçelim!"

695 Çocuk İş Cinayetlerinde Katledildi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİGM) 12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü dolayısıyla çocuk iş cinayetleri üzerine bir rapor yayınladı.

Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'nun tanımladığı ve Türkiye'nin de taraf olduğu sözleşmeye göre, ağır ve tehlikeli işlerde çalışmanın asgari yaşı 18 olarak kabul edilmiştir. Ağır ve tehlikeli işler bağlamında, mevsimlik tarımda, küçük ve orta ölçekli işletmelerde ağır ve tehlikeli işlerde, sokakta çalışma çocuk işçiliğinin en kötü biçimi olarak tanımlanır ve yasaklanmıştır.

İSİG Meclisi raporuna göre son on yılda en az 695 çocuk iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

2013 ile 2024 yılının ilk 4 ayı arasındaki çocuk iş cinayetleri raporu; 2023-2024 yılında Mesleki Eğitim Merkezleri (MESEM) kapsamında çalışırken hayatını kaybeden 7 çocuğa adandı: 17 yaşındaki inşaat işçisi Alperen Enes Ural, 17 yaşındaki inşaat işçisi Murat Can Eryılmaz, 15 yaşındaki mobilya işçisi Erol Can Yavuz, 14 yaşındaki metal işçisi Arda Tonbul, 17 yaşındaki Ömer Çakar, 16 yaşındaki Zekai Dikici ve 17 yaşındaki Ulaş Dumlu...

Çocuk işçiliğinin giderek derinleşen yoksulluk temelinde özellikle de devlet eliyle hayata geçirilen projeler nedeniyle hızla arttığına dikkat çeken İSİG Meclisi, her yıl en az 60-70 çocuğun iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini, diğer yandan yüzlerce çocuğun de iş kazalarında yaralanma, uzuv kaybı, ruhsal ve fiziksel gelişime vurulan darbelerle karşı karşıya olduğunu belirtiyor, ki bunların bir çoğundan çocuğun yakın çevresi haricinde hiçbirimizin haberi bile olmuyor.

"MESEM, devlet eliyle çocukların ucuz iş gücü haline getirilmesi projesidir" denilen raporda, MESEM'in emek piyasasını uzun vadeli biçimlendirmenin araçlarından birisi olduğu belirtildi.

Düşük ücretlerin ve uzun çalışma sürelerinin hakim olduğu emek yoğun sektörleri ayakta tutmaya hizmet eden MESEM programlarında, "Nisan 2023 tarihi itibarıyla mesleki teknik eğitim çerçevesinde döner sermaye kapsamındaki üretim gelirleri 2 milyar liraya yükselirken, bu gelirden öğrenci ve öğretmenlere düşen pay sadece 300 milyon liradır. Üretim gelirinin geçtiğimiz yıl sonu itibarıyla 3,5 milyar liraya yükseldiği tahmin ediliyor" denilerek çocukların ucuz iş gücü olarak çalıştırıldığına dikkat çekildi.

Buna göre, MESEM Projesine başvuran patron sayısı da 1 milyonu geçti.

Bununla beraber "Mesleki Eğitim" adı altında çocuk işçilik yaşı da düşürülüyor. Rapora göre bu yıllar arasında 4 yaşında 5 çocuk; 5 yaşında 5 çocuk; 6 yaşında 5 çocuk; 7 yaşında 7 çocuk; 8 yaşında 14 çocuk; 9 yaşında 13 çocuk; 10 yaşında 25 çocuk; 11 yaşında 16 çocuk; 12 yaşında 37 çocuk; 13 yaşında 46 çocuk; 14 yaşında 67 çocuk; 15 yaşında 103 çocuk; 16 yaşında 132 çocuk ve 17 yaşında 220 çocuk işçi çalışırken hayatını kaybetti.

“Sendikalar İşçi Sınıfının Okullarıdır”

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası'ndan Bir Öğretmen

Tam da bu söze uygun hareket eden bir sendikal anlayışla yola çıktık. Öğreniyor ve öğretiyoruz. Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası kararlılıkla ilerlemeye devam ediyor. Kuruluşundan bugüne kadar sendikamız, mücadeleci sendika anlayış ile ilerliyor.

2,5 yılı geride bıraktığımız sendika hayatımızda sendikal harekete yol açacak önemli işlere imza attık. Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası ile yeni bir dinamik başladı. 30 Ağustos 2022'de Ankara'da bir araya gelen öğretmenler olarak polis saldırısına maruz kalmış ve gözaltına alınmıştık. Aslında sendikamız açısından bir milat olarak kabul edilen bu süreç, geri adım atmayan öğretmenlerin direncine direnç katmıştı. O günden sonra hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı.

Çünkü bizler için karşımızda duran güç, sadece patronlar değildi. Topyekûn öğretmenlere mücadelelerinin haklı olduğunu söyleyen patronlar, bakanlık ve kolluk tam karşımızda duruyordu. Süre gelen ve her geçen gün daha fazla sömürüldüğümüz, emeğimizin yok sayıldığı süreç, bizleri 26 Mayıs'ta yeniden Ankara'da bir araya getirmişti. İllerde 26 Mayıs çağrıları ile birlikte tüm hazırlıklar tamamlanmış ve bizim için büyük gün gelmişti. Birçok ilden, farklı kültür ve anlayıştan öğretmen sendikasının Ankara İl Temsilciliğinde bir araya gelmişti.

Yürüyüş, Sendika İl Temsilciliğimizden MEB önüne doğruydum. Açılan pankartlar, atılan sloganlar ile koca bir polis ordusuna karşı, “yapılamaz” deneni yapmak için büyük bir kararlılıkla hazırдық. “Yürüyoruz” haykırışı ile başlamıştık. Ankara halkı ve bütün bir medya ordusu gözünü bize dikmiş, artık kaybedecek bir şeyi kalmayan öğretmenleri seyrediyordu.

Kortejin yanlarında 20 metrelik dev pankartlarla sendikasına güve-

nen ve örgütlü bir disiplinle hareket eden öğretmenler, artık geri dönüşü olmayan bir sürece yürüyordu. Sendikadan başlayıp “polis sizi buradan geçirmez” dedikleri Yüksel Caddesi'nden Güvenpark'a, oradan da Milli Eğitim Bakanlığı önüne gelmiştik. Yol boyu atılan sloganlar çeşitli ama hedef netti: “Taban Maaş”.

Milli Eğitim Bakanlığı önünde talepler dillendirilmiş, basın açıklaması yapılmış ve sendikamızın kararı ile Meclis Bahçesi Çankaya kapısına yürüyüş kararı almıştık. İşte tam da

bu esnada barikatlar kuruldu ve yine her haklı eylemde olan oldu; polis müdahalesi başladı. Ama tek bir geri adım yoktu. Öğretmen Sendikası'nın her bir üyesi gemileri yakmıştı ve bu barikat açılacaktı. Saldırıda geri adımlı polis attı ve barikatlar açıldı. Daha coşkuluydum şimdi. İrade kendini kazanımla göstermişti. Meclis Park, Öğretmen Sendikası'nın sloganları ile inliyordu. Şarkılar, sloganlar, talepler hep bir ağızdan haykırıldı. Genel başkan konuşmasını yaptı. O büyük açıklama geldi. “Sendika Eğitim Nö-

Ankara

betinde!" Artık yeni yerimiz belirlenmişti. Taban maaş, Öğretmenlik Meslek Kanunu'na girene kadar, Meclis Park'ta "Eğitim Nöbeti" tutulacaktı.

Bu, klasik alana sıkışan bir nöbet eylemi olmayacaktı. 26 Mayıs'ta Meclis Park'ta başlayan eylem, bu alana sıkışmadı. Ankara sokakları "Öğretmen Sendikası" diye inliyordu. Her gün sokaklara asılan pankartlar, dur durak bilmeyen eylemler, karşı tarafa "artık yeter" dedirtiyordu. Nöbetin 4. gününde Milli Eğitim Bakanlığı önüne gidilmiş, kapılar açılmış ve içeride pankart açılmıştı. Bu belki de bir ilkti. Bu eylem sonrası bir alan kapma derdimiz olmadığını gösterdik ve bir şube gibi nöbet eylemini Milli Eğitim Bakanlığı önünde de başlattık.

7 saat süren eylem, polislerin gece de bakanlık önünde kalacağımızı anlaması ve saldırması sonucu gözaltı ile sonuçlanmıştı. 11 sendika üyesi ve bir eyleme desteğe gelen arkadaşımız gözaltına alınmıştı. Bizi gözaltı ile durduracaklarını sanıyorlardı. Ama karşılarında inatçı ve kararlı bir sendika vardı. Asıl nöbet alanında olan arkadaşlarımızla hızlıca, "neler yapılmalı"yı planlamış ve gözaltılar serbest kalana kadar Meclis Park'ı işgal etmiştik. Gemileri yakmıştık ve artık buradan geri dönüş yoktu. Meclis Parkı eylem alanı olmuş, desteğe gelen onlarca dost kurum, sendika ve vekillerle bekleyiş başlamış, açıklamalar yapılmıştı.

Polisin tacizi ve tehditleri büyük bir irade ile geri püskürtülmüştü. Gözaltılar için önce sağlık kontrolü sonra ifade ve yeniden sağlık kontrolü... Ve sonunda gece yarısı hastanede karşıladığımız arkadaşlarımızla birlikte, bir polis ordusu arasından sloganlarla Meclis Park'a girmiştik. Meclis Parkından, bir kararlılık açıklaması ve yarın buluşma sözü ile ayrılmıştık.

Bütün ezberleri bozmaya devam ediyorduk. Sadece Ankara değil, birçok ilde İl Milli Eğitim Müdürlükleri önünde nöbet eylemleri başlamıştı. Milli Eğitim Bakanlığı önünde yaşanan gözaltıdan sadece bir gün sonra, 20 metrelik bir pankartla yine Bakanlık önündeydik. Ve bu da son değildi. Ankara'yı zapt etmeye kararlı bir irade vardı. Her gün bir eylem, her gün bir ezber bozma, yola devam...

Yeni hedef, 15. günde Ankara kalesiydi. Dev bir pankart ile Ankara kalesi zapt edildi. Ve "Taban Maaşı Alana Kadar Dersler Ankara'da" pankartı ile bu işin kararlılığı bir kez daha ilan edildi.

Şimdi bu yazıyı, 16 günde nöbet alanında büyük bir coşkuyla yazıyorum. Biz bitti demeden bitmeyecek olan bu mücadelede neler olacağını şöyle ifade edeyim:

Polisin "Bugünkü planınız nedir?" sorusuna, "Hayat bizi nereye götürürse" cevabını veren ve her defasında şaşırtan sendikamızı takip ederek göreceksiniz.

Öğretmen Sendikasını takip edin çünkü "biz hala bitti demedik".

Donbass İzlenimleri-4

Dönüş yolunda bazı yerlere uğradık. Bu yerlerden biri, faşist Ukrayna güçleri tarafından bombardıman sonucu metal yığınının dönüştürülmüş bir kimya fabrikasıydı. Fabrikada, iki yıldır durmadan tüten bir duman vardı. Yanan, kimyevi maddelerdi anlaşılan. Faşist güçler burayı Şubat 2022 savaşı başlarında bombalamışlardı. O gün bu gündür, oradaki ateş sönmemiştir.

Bir başka uğrak yerimiz ise Biyokimya Araştırma Laboratuvarı idi. Burası Amerikalıların biyolojik-kimyasal araştırmalar yaptıkları, çeşitli bakteri ve virüs geliştirme faaliyeti yürüttükleri yermiş. Pek çok binadan oluşuyordu laboratuvar; hepsi de savaşın başlangıcında bombardıman sonucu yıkılmışlardı. Öyle anlaşılıyor ki, Amerikalılar kaçmadan tüm belgeleri götürecek fırsatı bulamamışlardı. Tutulan notlar, kayıt defterleri, malzemeler, akla gelebilecek ne varsa hepsi yıkık, dökük binanın içinde, yerlerdeydi. Odaların giriş kapısında, orada çalışan görevlilerin adları hala duruyordu. Ne olduğunu, ne için kullanıldığını anlamadığımız, hassas aletlerin olduğu özel odalar vardı; Amerikalılar orada ne araştırıyorlardı, ne üretiyorlardı belli değil. Ama insanlığın yararına bir şey araştırmadıkları kesin.

Lugansk iline akşam saatlerinde varmıştık. Ertesi gün Krasnodon kentine gideceğimiz söylendi. Krasnodon, Rusya sınırına yakın, savaşın ön cephesinden uzak, pek de küçük sayılmayacak bir kentti.

Ertesi sabah kente vardığımızda bizi bir sürpriz bekliyordu. Kentin merkezi meydanı olduğu ortasındaki büyük anıttan anlaşılan yerde, Sovyet marşları çalınıyordu. Meydanın neredeyse bitişiğinde olan bir okulun önünde durduk, arabalar park etti, arabadan indik. Okulun önünde Maksim Gorki'nin heykeli duruyordu. Bakımsız, kadesinin bazı yerleri dökülmüş, yıllarca kimsenin ilgilenmediği belliydi.

Meydanda askeri kıyafetli öğrenciler tören eğitimi yapıyorlardı. Genç bir asker diğerlerine nasıl yürüneceğini, nasıl dönüleceğini, dönüş sırasında ayak hareketlerinin nasıl yapılacağını titizlikle gösteriyor; bazen durup anlatıyor, arkasından öğrencilerin o hareketi tekrar etmesini istiyordu. Bunlar meydan bir kö-

şesinde olup biterken, anıtın hemen yön yan tarafında başka bir hazırlık yapılıyordu. Ses düzeni kurulmuş, bazı şeylerin provaları yapılıyordu.

Meğerse bütün bu hazırlıklar, Krasnodonlu genç çocuklara Rusya pasaportu verme töreni içinmiş. Biz olan biteni uzaktan izlerken bir görevli geldi, kendini tanıttı ve bizi tören alanının ön tarafına götürdü. Sovyet marşları çalmaya devam ediyordu. Pasaport alacak genç çocuklar tahminen 12-16 yaş arası bayram havası içinde dizilmiş, çoğunun elinde Lugansk Halk Cumhuriyeti ve Rusya Federasyonu bayrakları, kiminin elinde ise orak çekiçli zafer bayrağı, bekliyorlardı.

Tören başladı. Şarkılar, şiirler, konuşmalar derken pasaportların dağıtılmasına sıra geldi. Pasaport verilecek genç çocuklar teker teker çağrıldı ve pasaportları verildi.

Törenden sonra bir görevliyle birlikte Krasnodon müzesine gittik. Müze, Sovyetler Birliği, "Anavatan Savaşı", bu savaşta kullanılan silahlar, Sovyet sanatının farklı dallarını yansıtan eserler, komsomol gençliği ile ilgili gazete küpürleri, Lenin ve Stalin'le ilgili belgeler; kısacası, özellikle 1941-1945 arası dönemle ilgili akla gelebilecek her türlü belge ve eserle doluydu.

Komsomol ile ilgili belgeler, resimler, sertifikalar özenle saklanıp korunmuştu. Resimlerden birinde

kalpağıyla görünen genç çocuğun, ileri yaşta, "Büyük Anavatan Savaşı" sırasında yani Hitler faşizmine ve emperyalizme karşı savaşta büyük kahramanlıklar göstererek Sovyetler Birliği Kahramanı ödülü aldığını anlatıyor bize rehberimiz. Yan tarafta, köşede tertemiz duran bir motosiklet vardı; onun da Hitlerin esir alınan askerlerinden ele geçirildiğini gülümseyerek anlatıyor. Büyükçe bir dijital panoda ise sürekli akan görüntülerde önce SSCB Bayrağını görüyoruz, arkasından Hitler faşizmine karşı savaşta ölen sayısız askerin resimleri çıkıyor karşımıza. Unutmuyor, unutturmuyorlar.

Oradan bizi şehrin dışında bir tepeye götürdüler. Tepenin karşısında, biraz uzak bir mesafede bir başka teppe. Her iki tepenin yanından geçen şehirlerarası bir yol var. Rehberimiz anlatıyor.

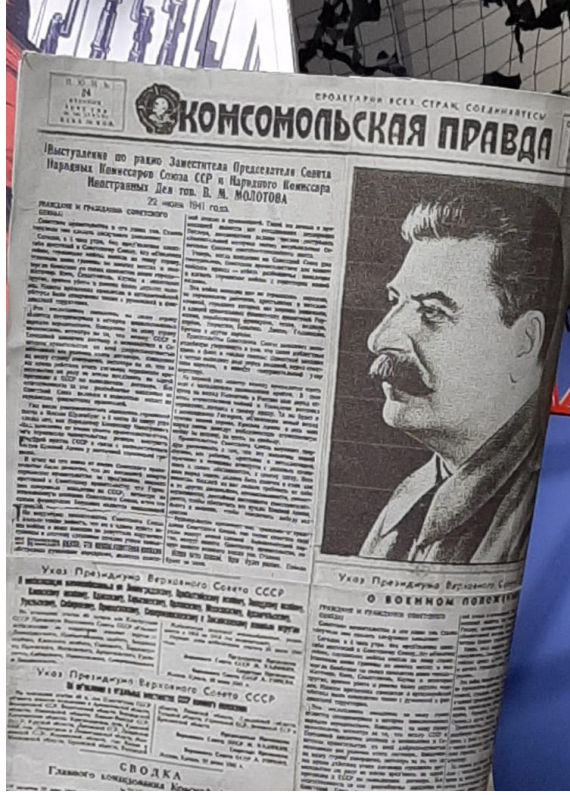
"Burası, 2014'te Ukrayna faşist güçlerini durduğumuz ve püskürttüğümüz noktadır. Faşistler, karşı tepede tanklarını konuşlandırmış bize oradan ateş ediyorlardı. Biz ise bu tepede onlara karşı koyuyorduk. Rusya ordusu, silahlı güçleri ortada yoktu o zaman. Biz yani halk olarak, milis güçlerimizle karşı koyuyorduk. Faşistlerin amacı şu gördüğümüz yolu ele geçirip şehri kuşatmaktı. Çünkü bu yol Rusya topraklarına açılan tek yoldur. Ancak halkımız ve milis güçlerimiz onları geri çekilmek zorunda

birakarak şehri kuşatmalarına izin vermediler. Bizim açımızdan burası, savaşın dönüm noktalarından birinin yaşandığı yerdir.”

Onun için tepeye bir anıt yerleştirmeye karar vermişler. Henüz oldukça mütevazı bir anıttı yaptıkları, ama başlamak işin yarısıdır derler. Krasnodon halkı başlamış ve mutlaka çok daha görkemlisini yapacaktır. Sadece o değil. Savaştan yeni çıkmış; hatta savaş içinde olmanın bütün yıkıcı etkisini kentin her karış toprağında hissetmek mümkün. Yine de Krasnodon halkı, işçi sınıfı, kenti düzenlemeye, savaşın yıkıcı etkilerini gidermeye başlamış.

Krasnodon kentinden ayrılıp kaldığımız kente, Lugansk'a geri döndük. Ertesi gün kaldığımız yerden bizi almaya geldiklerinde bize eşlik eden Lugansklı yoldaş, dün gezdiğimiz Krasnodon'un bu sabah saat 11.00 gibi faşist Ukrayna ordusu ve silahlı güçleri tarafından bombalandığını söyledi. Henüz net bilgi alamamışlardı ama ölü ve yaralıların olabileceğini söyledi. Faşist Ukrayna ordusu, atası Hitler gibi, sivil yerleşim yerlerini, şehirlerin içini bombalamayı temel politikası yapmıştı. Ancak bir etkisinin olmadığına tanık olduk. Lugansklı yoldaş anlatırken sıradan bir şey gibi anlattı ve işine devam etti. Bombalamalarının hiçbir caydırıcı, korkutucu etkisi yoktu halk üzerinde. Yaşam olağan seyrinde sürüyordu.

O gün şehir dışına çıkmadık. Programladıkları gibi, bizi önce bir üniversiteye götürdüler. Eğitim olağan haliyle devam ediyordu. Kimi öğrenci gençler okulun bahçesindeydi. Kimisi koridorlarda, kimisi derslerdeydi. Kısacası, tanıdık bildik bir üniversite resmi vardı karşımızda. İçeri girip koridorlardan geçe geçe, yönetici pozisyonundaki bir öğretim üyesinin odasına gittik. Bizi oldukça sıcak, candan karşıladı. Bir ara savaşın ön cephesindeymiş. Sonra buraya, üniversiteye gönderilmiş. Harita üzerinde savaşın gidişatı hakkında bilgi verdi bize. Anlatımından, savaş zaferle bitireceklerinden

emin olduğunu hemen anlıyorsunuz. Ülkelerimizdeki gençliği burada üniversite eğitimi almak üzere teşvik etmemizi istedi bizden.

Üniversitedeki hava, yaşamın savaşa rağmen olağan akışında sürdüğünü gösterdi bize. Lugansk şehir yönetimine ait bir büroya gittik. Orada çeşitli konular üzerinde sohbet ettik. Delegasyondan bazı yoldaşlar bol bol not aldılar. O sırada, asker üniformalı, 30'lu yaşlarda bir genç içeri girdi. Cepheden geldiğini söylediler. Buraya başka bir ülkeden faşizme karşı gönüllü savaşmaya gelmiş. Böyle, faşizme ve emperyalizme karşı gönüllü savaşmaya gelmiş pek çok genç komünist varmış. İki Halk Cumhuriyeti'nin faşist işgale ve emperyalizme karşı verdikleri savaşın enternasyonal karakterde olduğunu biliyorduk; yine bunu gözlerimizle görmek farklı bir duygu uyandırıyor insanda. Lugansk ve Donetsk Halk Cumhuriyetleri, enternasyonalist savaşçıları bir çekim merkezi gibi kendine çekiyordu; tıpkı Rojava devrimi ve özellikle de Rojava devrimin ilk dönemindeki gibi.

Akşam restoranda bir buluşmamız olacaktı. Restoran SSCB bayrakları, Lenin büstü, İki Halk Cumhuriyetinin bayrakları, çeşitli afişler vb. ile doluydu. Görüntü restoran değil de komünist parti bürosu

gibiydi. Bir köşede Stalin portresi gördük. Fotoğraf çekmek için portrenin önünde oturan gençten biraz yana çekilmesini istediğimizde kimliğini çıkarıp içinde sakladığı Stalin resmini gösterdi. Yürekten bir karşılamaydı.

Yemekten sonra, beklenen kişiler gelmeden, orada bulunanlar arasında hararetli bir tartışma başladı. Tartışma böyle uzayıp giderken beklenen yoldaşlar geldi. Donetsk'ten bizimle tanışmak için gelmişlerdi. Gelenlerden biri Donetsk Komünist Partisi Genel Sekreteri Boris Litvinov idi. Yanındaki ise Donetsk Halk Cumhuriyeti Hükümeti'nde ekonomi bakanı İgor Vlademirov. Donetsk Komünist Partisi Genel Sekreteri yoldaş, aynı zamanda 2014'teki ayaklanmanın liderlerinden ve Ukrayna'dan bağımsızlığı ilan eden bildiriye okuyan yoldaşmış. Özellikle Boris Litvinov, devrimin daha ileri gitmesi için büyük çaba harcıyormuş. Savaş, Rusya'nın pozisyonu vb. üzerine sohbetler akşam geç saatlere kadar sürdü. Sonra hemen kalkmaları gerektiğini söylediler, çünkü saat 22.00'den sonra, özellikle arabayla yolculuk çok tehlikeliymiş. Zaten Lugansk kentinde de saat 22.00'den sonra sokağa çıkılmıyormuş.

İlk fırsatta tekrar görüşmek üzere ayrıldık.

Kim Byeong-Dong'a Özgürlük!

31 Mart günü, Güney Kore'de Halkın Demokrasi Partisi (PDP) Gyeong-gi Şubesi Başkanı Kim Byeong-dong, Park Geun-hye faşist rejimi sırasında uydurulan "Kore İttifakı Davası" nedeniyle çıkarıldığı mahkemede tutuklandı.

"Kore İttifakı Davası", Park Geun-Hye döneminde Kuzey ve Güney Kore'nin bağımsız yeniden birleşmesini ve demokrasiyi savunan Kore İttifakı üyelerini acımasızca bastırdığı bir kamu güvenliği davasıydı. "Kore İttifakı" üyeleri, Ulusal Güvenlik Yasasını ihlal etmek suçlamasıyla gözaltına alınmış ve Kore İttifakı 1 Temmuz 2016 tarihinde gönüllü olarak dağılmıştır.

Bu defa, Seul Merkez Bölge Mahkemesi 24. Ceza Dairesi, Kim'i Ulusal Güvenlik Yasası kapsamında "düşmana fayda sağlayan bir grup oluşturmak"tan iki yıl hapis ve üç yıl hak mahrumiyeti cezasına çarptırdı.

Savcılık, Kim yoldaşı "Kore İttifakının eş başkanı olarak hareket etmek, kuruluş törenini düzenlemek ve Kuzey Kore'nin

nükleer denemelerini savunmak ve ABD-Güney Kore ortak askeri tatbikatlarının askıya alınması çağrısında bulunmak için düzenli olarak mitingler düzenlemekle" suçlamıştı.

Kim savunmasında, bağımsız yeniden birleşme ve demokrasi mücadelesinin "zamanın ruhu" olduğunu ve toplumsal kalkınma için elzem olduğunu vurguladı. "DPRK'nın hükümet karşıtı bir örgüt olmadığını" söyleyen Kim, Kore İttifakının düşmana fayda sağlayan bir grup olmadığına da dikkat çekti.

Ancak mahkeme Kim'i tüm suçlamalardan suçlu buldu. Ayrıca Kim'in hükümet karşıtı örgütleri öven ve destekleyen faaliyetleri cezalandıran Ulusal Güvenlik Yasası'nın 7.1 maddesinin anayasaya uygunluğu konusunda karar verilmesi talebini de reddetti.

Halkın Demokrasi Partisi ve Antifaşist Halk Hareketi, Seul Gözaltı Merkezi önünde ortak bir eylem düzenleyerek "Kim Byeong-dong'a Özgürlük!" ve "Kahrolsun Yoon Suk-yeol!" dedi.

Hem Tel Aviv'le Hem Gazze ile "Kardeş" Olunmaz!

İzmir'de 10 Haziran günü İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin halka açık toplantısına, Aralarında DÖB'ün de bulunduğu gençlik örgütleri katılarak, İzmir Belediyesi'nin Tel Aviv Belediyesi ile olan kardeş şehir protokolünü iptal etmesi ve Filistin'de yaşanan soykırım saldırılarına ortak olmaktan vazgeçmesi için Filistin halkının sesini yükseltti.

7 Ekim'den bu yana Filistin'de Siyonist katil İsrail Devleti'nin soykırım saldırıları artarak devam ediyor, hastaneler bombalanıyor, onbinlerce insan katlediliyor. İzmir Belediyesi ile bu katliama ortak olmaması üzerine operasyonun başladığı tarihlerde bir görüşme yapılmıştı ve belediye protokolü iptal edeceğini söylemişti; ancak bu söz yerine getirilmedi.

10 Haziran günü yapılan toplantıda meclis üyelerinin tamamının oyuyla Tel Aviv ile kardeş şehir protokolü sürerken, aynı zamanda Gazze ile de kardeş şehir protokolü oluşturma önerisi kabul edildi. İçerisinde DÖB'ün de olduğu gençlik örgütleri ise bu iki yüzlü hamaseti teşhir etti.

"Bir yandan Filistin için timsah gözyaşları dökerken, diğer yandan da İsrail ile her türlü ortaklığı sürdürmeye devam eden burjuvazinin temsilcileri hedefimiz olmaya devam edecek" denildi.

Meclis toplantısını durdurarak ajitasyon konuşmaları ile durumu teşhir eden gençlik örgütlerine zabita ve özel güvenlik saldırarak toplantıdan çıkarmaya çalıştı. Buna karşı direnen gençler saldırıya "Nehirden Denize Özgür Filistin", "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Filistin'de Düşene Dövüşene Bin Selam" sloganlarıyla karşılık verdi.

Zabita, sivil polis ve özel güvenlik saldırısı ile toplantıdan çıkarılan gençler, protokol iptal edilmediği ve iki yüzlü hamaset devam ettiği sürece bu alanlarda olmaya devam edeceklerini vurguladı.